

je řidič motorového vozu spatřiti teprve od hořejšího rohu stavení čís. 119 a nemohl věděti, zda auto zmírní rychlost a zda pojedě po jabloncké silnici v jeho směru, či proti němu, jest souhlasiti s odvolacím soudem, že stav ten vzbuzoval důvodnou obavu nebezpečí srážky a že řidič motorového vozu nemohl nic jiného učiniti k zamezení nebo ke zmírnění hrozící srážky, než rázně zabrzditi. K tomuto neobvyklému postupu zavadlo příčinu jediné ostré tempo auta, jehož zmírnění nebylo v moci řidiče motorového vozu, a došlo proto k příhodě v dopravě neodvratitelným jednáním třetí osoby, za jejíž zavinění žalovaná neručí. Tím jest vyvíňovací důvod § 2 zák. ze dne 5. března 1869, čís. 27 ř. zák. prokázán.

Čís. 11698.

Prodávatel, jenž prodal zboží s výhradou vlastnického práva, nestal se, bylo-li zboží zničeno požárem, vlastníkem pojistné sumy z pojištění, jež ujednal s pojišťovnou vlastním jménem kupitel zboží.

(Rozh. ze dne 25. května 1932, Rv I 929/31.)

Žalobkyně prodala firmě U. zboží s výhradou vlastnictví až do úplného zaplacení kupní ceny. Před úplným splacením kupní ceny zboží u firmy U. shořelo a pojišťovna, u níž firma U. toto zboží proti požáru pojistila, složila pojistnou sumu, na niž činili nároky věřitelé firmy U., k soudu. Pojištěná suma byla soudem rozvržena mezi věřitele firmy U. a žalobkyně byla poukázána se svým odporem na pořad práva. V žalobě, již se domáhala na věřitelích firmy U. nepřípustnosti exekuce, tvrdila žalobkyně, že na místo zboží nastoupil náhradní nárok proti pojišťovně, jenž může příslušet jen žalobkyni jako vlastníci zboží. Procesní soud první stolice žalobu zamítl. Důvody: I když se vychází z toho, že zboží bylo vlastnictvím žalobkyně, bylo zboží požárem zničeno, čímž zaniklo k němu vlastnické právo žalobkyně. Žalobkyně má zajisté nárok proti firmě U. na vrácení zboží po případě na náhradu, jde tu však jen o ryze obligační nárok. I nárok firmy U. (jež pojistila zboží ve vlastním jméně) proti pojišťovně jest ryze obligačním nárokem, jenž, jak žalovaní právem zdůrazňují, náležel do jejího jmění, a proto mohl býti věřiteli zabaven. Tyto oba nároky, nárok žalobkyně proti firmě U. na náhradu a nárok firmy U. proti pojišťovně na zaplacení pojistné sumy nemají nic společného. Jest trvati na tom, že zánikem věci zaniklo k ní i vlastnictví a že se vinkulování pojistné sumy ve prospěch žalobkyně nestalo. Pro názor žalobkyně, že pojistná suma automaticky nastupuje na místo zničené věci, takže, jako dříve vlastnické právo k věcem, má nyní věcný nárok na pojistnou sumu pokud se týče aspoň nárok na přednostní uspokojení z ní, — nemá v zákoně opory. V obdobném případě rozhodnutí čís. 6425 Gl. U. n. ř., kde šlo o požár movitostí zatížených soudcovskými zástavními právy, bylo rozhodnuto, že se tato zástavní práva ipso iure nevztahují na pojistnou sumu, a že pojistná suma jako peněžitá pohledávka proti pojišťovně může býti věřiteli zabavena. Ustanovení dvorského dekretu čís. 2354 sb. z. s. jest vyjimečným předpisem u nemovitých věcí, jenž vylučuje obdobné roz-

šíření na movitosti. Ježto tudíž nelze uznati, že žalobkyni přísluší k pojistné sumě taková práva, jež by činila exekuci nepřípustnou, postrádá její žaloba, opírající se o § 37 ex. ř., právního podkladu. **O d v o l a c í s o u d** napadený rozsudek potvrdil.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Žaloba jest, jak patrně z jejího obsahu a zejména i ze žalobního návrhu, by exekuce tam blíže označené byly prohlášeny za nepřípustné, odporem podle § 37 ex. ř. Jest pravda, že požárem byl zničen majetek žalobkyně (sb. n. s. 7704 a také 853), ale tím se ještě nestala žalobkyně vlastníci požární sumy z pojištění, jež neujednala s pojišťovnou ona, nýbrž kupitelka shořelého zboží, firma U., poněvadž platné právo takového nabývacího důvodu nezná. Zejména nelze tu obdobně použití příslušných předpisů, týkajících se pojistných částek, jež dlužníkovi náležejí ze smlouvy o tom, by budova nebo příslušenství nemovitosti byly pojištěny, jak správně doličil již prvý soud. Nedojednala-li pojišťovací smlouvu žalobkyně, nemá nárok na pojistnou sumu vůbec, tím méně jí přísluší k ní právo, nedopouštějící výkonu exekuce. Jak by se věc měla, kdyby zboží nebylo shořelo, netřeba zkoumati, ano o tento případ nejde, a žalovaná strana se ostatně nedomáhá uspokojení z tohoto zboží náležitějšího žalobkyni, nýbrž z pojistné sumy, tvořící část jmění osoby pojištěné, dlužnice firmy U.

Čís. 11699.

Povolí-li se výmaz zaznamenané pohledávky, vymažou se zároveň zápisy mezitím na ni povolené.

(Rozh. ze dne 25. května 1932, R II 196/32.)

K n i h o v n í s o u d povolil výmaz zaznamenaného zástavního práva i s nadzástavními právy vázajícími na zaznamenaném zástavním právu. **R e k u r s n í s o u d** změnil napadené usnesení v ten rozum, že povolil výmaz zaznamenaného zástavního práva s tím, že právní účinek tohoto výmazu nastane pro nadzástavní práva, na něm vázající, teprve jejich výmazem. **D ů v o d y:** Třebaže věřitelka Marie P-ová před soudem do protokolu prohlásila, že s výmazem svého zaznamenaného práva zástavního souhlasí, nemohl přece první soud vzhledem k tomu, že v pozemkové knize jsou zapsána nadzástavní práva na zaznamenané pohledávce Marie P-ové, povolit výmaz těchto práv z úřadu bezvýhradně, nýbrž bylo výmaz tento povolit jen s výhradou § 51 knihovního zákona, jelikož proti této výhradě není zákonné překážky.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Rekursnímu soudu nelze dáti za pravdu, pokud povolil výmaz s výhradou, že právní účinek výmazu nastane pro nadzástavní práva vázající na zaznamenaném zástavním právu knihovní věřitelky teprve je-